

Το μεγαλύτερο και λαμπρότερο κέντρο του Μινωικού Πολιτισμού, η Κνωσός, βρίσκεται 5 χλμ. νότια από το ιστορικό κέντρο της πόλης του Ηρακλείου. Στον χώρο, στην ανατολική πλευρά του λόφου, όπου βρίσκονται σήμερα τα ερείπια της μινωικής Κνωσού, έχουν βρεθεί ίχνη νεολιθικής εγκατάστασης που χρονολογούνται από το 6000 π.χ. Στο πολύπλοκο σύστημα διαδρομών και στα δαιδαλώδη διαμερίσματα πολλοί ερευνητές αναγνώρισαν τον αρχαίο “λαβύρινθο”. Μπορεί η έννοια του λαβύρινθου να είναι ένα μυθολογικό κατάλοιπο ενός μεγάλου πολιτισμού αυτό όμως δε σημαίνει ότι δεν ανταποκρίνεται στην αρχιτεκτονική δομή που ο σύγχρονος επισκέπτης αντικρίζει κατά την επίσκεψη του στην Κνωσό.

Οι πολύπλοκοι διάδρομοι και τα κλιμακοστάσια που ένωναν σε ορισμένες περιπτώσεις μέχρι και πέντε ορόφους, διαμορφώνουν ένα πραγματικά λαβυρινθώδες συγκρότημα στο οποίο ο επισκέπτης μπορεί να θαυμάσει σημαντικές αρχιτεκτονικές καινοτομίες όπως π.χ. δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης, φωταγωγούς για τον φωτισμό και αερισμό των χαμηλότερων επιπέδων, διαμερίσματα με μπάνια και χώρους υγιεινής που δεν έχουν τίποτα να ζηλέψουν σε ευρηματικότητα από τις σύγχρονες κατασκευές.

Το σημαντικότερο όμως στοιχείο του ανακτόρου της Κνωσού είναι το γεγονός ότι στην δομή του ο σύγχρονος έμπειρος μελετητής ανιχνεύει τη δομή μιας συγκροτημένης πόλης που αναπτύσσεται με κέντρο την μεγάλη αυλή-πλατεία.

Γύρω από την κεντρική αυλή θα συναντήσουμε σε σαφώς διαφοροποιημένα κτιριακά σύνολα, τις διάφορες λειτουργίες, που υποδηλώνουν την πολυπλοκότητα του κτηρίου, όπως χώροι δημόσιων και θρησκευτικών τελετών, αποθήκες, εργαστήρια, κατοικίες, μικρότερες

αυλές, διάδρομοι επικοινωνίας κ.α.

Το πρώτο ανάκτορο κτίστηκε περίπου το 2000 π.Χ. Σύμφωνα με την παράδοση το ανάκτορο της Κνωσού αποτέλεσε την έδρα του βασιλιά Μίνωα.

Το παλιό ανάκτορο στο νότιο άκρο της πόλης και καταστράφηκε από σεισμό γύρω στο 1900 π.Χ. Αμέσως επισκευάστηκε, αλλά καταστράφηκε για δεύτερη φορά από σεισμό, περίπου το 1700 π.Χ. Ο ενιαίος σχεδιασμός που παρουσιάζουν Φαιστός και Μάλια έρχονται σε αντίθεση με το πρώτο ανάκτορο της Κνωσού που κατασκευάστηκε ίσως με την ενοποίηση σημαντικών συγκροτημάτων της προανακτορικής εποχής. Στο σχεδιασμό του αποφεύχθηκαν γενικά οι ευθείς διάδρομοι. Τα στοιχεία αυτά, μαζί με την πολύπλοκη αρχιτεκτονική του δομή, δικαιολογούν τον κρητικό μύθο του Λαβύρινθου. Αμέσως μετά οικοδομήθηκε το νέο ανάκτορο, μεγαλοπρεπέστερο, στα μέσα του 15ου αιώνα π.Χ. Αχαιοί ηγεμόνες κάθονται πλέον στην αίθουσα του θρόνου του ανακτόρου, οι οποίοι ως απόλυτοι κυρίαρχοι ελέγχουν όλο το νησί. Το ανάκτορο καταστρέφεται και πάλι στα μέσα του 14ου αιώνα π.Χ. (Υστερομινωική Εποχή IIIA), αυτή τη φορά από πυρκαγιά, και έκτοτε παύει να λειτουργεί ως ανακτορικό κέντρο.

Από τα λαμπρά ανάκτορα της Μινωικής Κνωσού διασώζεται στους Ελληνικούς χρόνους ο θρύλος του βασιλιά Μίνωα και στους μεταγενέστερους πλέον χρόνους αυτός ο θρύλος θα δώσει το έναυσμα για τις πρώτες προσπάθειες ανασκαφής που επιχειρήθηκαν από τον Ηρακλειώτη Μίνωα Καλοκαιρινό το 1878.

Αυτός που έμελλε να φέρει στο φως, στο σύνολο τους, τα ερείπια της Κνωσού είναι ο σπουδαίος Άγγλος αρχαιολόγος Σερ Άρθουρ Έβανς, ο οποίος άρχισε συστηματικές ανασκαφές το 1900 που διήρκεσαν έως το 1931. Στα τριάντα χρόνια ανασκαφικών εργασιών αποκαλύφθηκαν στο σύνολο και οι προηγούμενες φάσεις του ανακτόρου με σημαντικά ευρήματα από τις διάφορες περιόδους κατοίκησης του χώρου. Στην βάση της συστηματικής ανασκαφής του ο σερ Άρθουρ Έβανς επιχείρησε και τη μερική αποκατάσταση του ανακτόρου χρησιμοποιώντας σύγχρονα υλικά και σε ορισμένες περιπτώσεις προχώρησε στη συμπλήρωση ολόκληρων τμημάτων που διακρίνουμε σήμερα. Ο ρισμμένοι επιστήμονες θεωρούν υπερβολικές αυτές τις παρεμβάσεις οστόσο, από πολλούς αρχαιολόγους εκφράζεται η άποψη ότι οι αναστηλωτικές παρεμβάσεις του Έβανς δεν είναι αυθαίρετες και αποδίδουν ως ένα βαθμό την εικόνα που θα είχαν τα ανάκτορα την εποχή της ακμής τους

ΚΝΩΣΣΟΣ

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Δευτέρα, 15 Αύγουστος 2011 21:49 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 21 Μάρτιος 2012 18:54
